Europeiska unionens
officiella tidning

L 311

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionionde årgången
17 november 2016

Innehållsförteckning

I *Lagstiftningsakter*

FÖRORDNINGAR

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1952 av den 26 oktober 2016 om europeisk statistik om naturgas- och elpriser och om upphävande av direktiv 2008/92/EG** ([1]) 1

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1953 av den 26 oktober 2016 om inrättandet av en europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och om upphävande av rådets rekommendation av den 30 november 1994** 13

★ **Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1954 av den 26 oktober 2016 om ändring av förordning (EG) nr 1365/2006 om statistik över godstransporter på inre vattenvägar vad gäller tilldelningen av delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter till kommissionen för antagande av vissa åtgärder** 20

Rättelser

★ **Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 536/2014 av den 16 april 2014 om kliniska prövningar av humanläkemedel och om upphävande av direktiv 2001/20/EG** (EUT L 158, 27.5.2014) 25

([1]) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1952

av den 26 oktober 2016

om europeisk statistik om naturgas- och elpriser och om upphävande av direktiv 2008/92/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Konkurrenskraft, hållbarhet och försörjningstrygghet för energi är övergripande mål i en stark energiunion med en framåtblickande klimatpolitik.

(2) Högkvalitativa, jämförbara, aktuella, tillförlitliga och harmoniserade uppgifter om naturgas- och elpriser för slutförbrukare behövs för utformningen av politiken för energiunionen och övervakningen av medlemsstaternas energimarknader.

(3) Denna förordning syftar till att få fram ett gemensamt regelverk för europeisk statistik som kan ligga till grund för energipolitiken, särskilt på vägen mot en helt integrerad inre energimarknad för slutförbrukare. Öppenheten om energikostnader och energipriser, och om nivån på det offentliga stödet, bör öka för att förbättra marknadsintegrationen. Denna förordning medför inte någon harmonisering av pris- eller avgiftsstrukturen i medlemsstaterna.

(4) Hittills har Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/92/EG ([2]) utgjort ett gemensamt regelverk för framställning, inrapportering och spridning av jämförbar statistik om priserna på naturgas och el för industrikunder i unionen.

(5) Insamlingen av uppgifter om naturgas- och elpriser för slutförbrukare inom hushållssektorn har hittills gjorts enligt en frivillig överenskommelse.

(6) Den inre energimarknaden blir alltmer komplex, vilket gör det allt svårare att få fram tillförlitliga och aktuella uppgifter om naturgas- och elpriser, om det inte finns några rättsligt bindande skyldigheter att tillhandahålla dessa prisuppgifter, särskilt när det gäller hushållssektorn.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 september 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 oktober 2016.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/92/EG av den 22 oktober 2008 om ett gemenskapsförfarande för att främja öppenheten beträffande prissättningen på gas och el levererad till industriella slutanvändare (EUT L 298, 7.11.2008, s. 9).

(7) För att garantera att prisuppgifter av hög kvalitet samlas in både för hushållssektorn och icke-hushållssektorn bör båda kategorierna av uppgifter omfattas av en lagstiftningsakt.

(8) I de flesta medlemsstater har energitillsynsmyndigheterna uppgifter om överföringssystemen. Distributionskostnaderna berör emellertid ett stort antal uppgiftsinsamlare och uppgiftsinlämningen anses vara svårare i vissa medlemsstater. Med tanke på distributionskostnaderna och behovet av öppenhet i detta avseende bör uppgiftsinsamlingen om naturgas- och elpriser följa etablerad praxis inom det europeiska statistiksystemet.

(9) Det system med förbrukningsintervaller som kommissionen (Eurostat) använder i sin prisrapportering bör säkerställa öppenhet på marknaden och en bred spridning av icke-konfidentiella prisuppgifter och göra det möjligt att beräkna europeiska aggregat.

(10) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 ([1]) är referensramen för europeisk statistik. I den förordningen föreskrivs att statistik ska samlas in enligt principerna om opartiskhet, öppenhet, tillförlitlighet, objektivitet, yrkesmässigt oberoende och kostnadseffektivitet samtidigt som den statistiska konfidentialiteten skyddas.

(11) Medlemsstater bör sammanställa uppgifter om naturgas- och elpriser genom att använda de lämpligaste källorna och metoderna för att få fram den efterfrågade informationen.

(12) Uppgifter om naturgas- och elpriser för slutförbrukare bör göra det möjligt att jämföra med priser på andra energiprodukter.

(13) Information om insamlingen av uppgifter om pris och kvaliteten på uppgifterna bör lämnas som en del i det ordinarie rapporteringsförfarandet.

(14) Detaljerade uppgifter om fördelningen av förbrukningsintervaller och deras respektive marknadsandelar är en viktig del av statistiken om naturgas- och elpriser.

(15) Prisanalyser kan endast göras om det finns högkvalitativ officiell statistik från medlemsstaterna över de olika komponenterna och delkomponenterna i naturgas- och elpriser. Med en reviderad metod för framtagning av en detaljerad analys av de olika komponenterna och delkomponenterna i naturgas- och elpriser för slutförbrukare blir det möjligt att analysera hur olika faktorer påverkar slutpriserna.

(16) De uppgifter om priser och försäljningsvillkor för slutförbrukarna som lämnas till kommissionen (Eurostat) och fördelningen av antalet slutförbrukare i varje förbrukningsintervall bör innehålla all information som är nödvändig för att kommissionen ska kunna fatta beslut om lämpliga åtgärder eller förslag på det energipolitiska området.

(17) En god förståelse av skatter, avgifter och andra pålagor i varje medlemsstat är mycket viktig för öppenheten beträffande prissättningen. Vikten av att dela upp uppgifterna om nätkostnader, skatter, avgifter och övriga pålagor har identifierats.

(18) Medlemsstater i vilka användningen av naturgas är låg, räknad som andel av hushållens slutliga energianvändning, bör undantas från skyldigheten att lämna uppgifter om naturgaspriser för hushållskunder.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

(19) För att förbättra uppgifternas tillförlitlighet bör kommissionen (Eurostat), tillsammans med medlemsstaterna, utvärdera och vid behov förbättra metoden för precis insamling och bearbetning av uppgifter i enlighet med regelverket för statistik. Därför bör kvalitetsrapporter utarbetas regelbundet och prisuppgifternas kvalitet utvärderas regelbundet.

(20) Om en medlemsstat lägger fram en motiverad ansökan bör kommissionen ha rätt att bevilja den medlemsstaten undantag från specifika skyldigheter som uppstår genom tillämpningen av denna förordning för den medlemsstatens nationella statistiksystem och som kräver stora anpassningar eller troligen leder till avsevärda ytterligare belastningar för uppgiftslämnarna.

(21) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter vad gäller uppgiftsformat och arrangemang för inrapportering av uppgifter, tekniska kvalitetssäkringskrav gällande innehållet i standardkvalitetsrapporter samt beviljande av undantag. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([1]).

(22) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att skapa en gemensam rättslig ram för systematisk framställning av europeisk statistik om naturgas- och elpriser, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

(23) Direktiv 2008/92/EG bör därför upphävas.

(24) Kommittén för det europeiska statistiksystemet har hörts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs ett gemensamt regelverk för utarbetande, framställning och spridning av jämförbar europeisk statistik om naturgas- och elpriser för hushållskunder och icke-hushållskunder i unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *egenproducenter, slutlig energianvändning* och *hushåll*: i enlighet med den betydelse som tillmäts dessa begrepp i bilaga A till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 ([2])

2. *överföring, distribution, kund, slutförbrukare, hushållskund, icke-hushållskund* och *leverans eller handel*: i enlighet med den betydelse som tillmäts dessa begrepp i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG ([3]) när det används i samband med el.

3. *överföring, distribution, leverans eller handel, kund, hushållskund, icke-hushållskund* och *slutförbrukare*: i enlighet med den betydelse som tillmäts dessa begrepp i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG ([4]) när det används i samband med naturgas.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 av den 22 oktober 2008 om energistatistik (EUT L 304, 14.11.2008, s. 1).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

([4]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

4. *nätkomponent*: kombinationen av kostnader för överföring och för distributionsnät enligt punkt 6 i bilaga I och i punkt 5 i bilaga II.

Artikel 3

Uppgiftskällor

Medlemsstaterna ska sammanställa uppgifter om naturgas- och elpriser, och deras komponenter och delkomponenter för nätkostnader, skatter, avgifter och övriga pålagor, och om förbrukningsvolymer, i enlighet med bilagorna I och II. En eller flera av följande källor ska användas, efter att ha tagit hänsyn till principerna om att minska belastningen för uppgiftslämnarna och om förenklad administration:

a) Statistiska undersökningar.

b) Administrativa källor.

c) Andra källor, med tillämpning av statistiska skattningsmetoder.

Artikel 4

Täckning

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att insamlingen och sammanställningen av uppgifter i enlighet med bilagorna I och II tillhandahåller begripliga och jämförbara uppgifter av hög kvalitet som är representativa för deras priser på och förbrukning av naturgas och el.

2. Medlemsstaterna behöver inte rapportera in uppgifter om naturgaspriser för hushållskunder om användningen av naturgas i hushållssektorn utgör mindre än 1,5 % av landets slutliga energianvändning i hushållssektorn.

3. Minst vart tredje år ska kommissionen (Eurostat) se över vilka medlemsstater som inte är skyldiga att rapportera in sådana uppgifter enligt punkt 2.

Artikel 5

Inrapportering av uppgifter

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen (Eurostat) lämna de uppgifter som anges i bilagorna I och II.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter i vilka fastställs uppgiftsformat och arrangemang för inrapportering av de uppgifter som anges i bilagorna I och II. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2.

3. Medlemsstaterna ska lämna statistik till kommissionen (Eurostat) inom tre månader från den relevanta referensperiodens slut.

Artikel 6

Referensperiod och inrapporteringsfrekvens

1. Referensperioderna för uppgifterna som anges i bilagorna I och II ska vara årliga (januari–december) eller halvårsvisa (januari–juni och juli–december). De första referensperioderna ska börja 2017.

2. Inrapporteringsfrekvensen ska vara följande:

a) Årlig (för perioden januari–december) för de uppgifter som avses i punkterna 6 a och 7 i bilaga I och punkterna 5 a och 6 i bilaga II.

b) Halvårsvis (för perioderna januari–juni och juli–december) för de uppgifter som avses i punkt 6 b i bilaga I och punkt 5 b i bilaga II.

Artikel 7

Kvalitetssäkring

1. Medlemsstaterna ska säkerställa de tillhandahållna uppgifternas kvalitet i enlighet med denna förordning. I det syftet tillämpas de standardkvalitetskriterier som fastställs i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 223/2009.

2. Medlemsstaterna ska utan dröjsmål informera kommissionen (Eurostat) om eventuella ändrade metoder eller andra förändringar som avsevärt kan påverka statistiken om naturgas- och elpriser, under alla omständigheter senast en månad efter förändringen.

3. Vart tredje år ska medlemsstaterna tillhandahålla kommissionen (Eurostat) en standardkvalitetsrapport om uppgifterna i enlighet med de kvalitetskriterier som fastställs i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 223/2009. De kvalitetsrapporterna ska innehålla information om uppgifternas räckvidd och insamling, beräkningskriterier, använda metoder och uppgiftskällor samt eventuella förändringar av dessa.

4. Kommissionen (Eurostat) ska utvärdera kvaliteten på de tillhandahållna uppgifterna och använda den utvärderingen och en analys av de kvalitetsrapporter som avses i punkt 3 för att utarbeta och offentliggöra en rapport om kvaliteten på den europeiska statistik som omfattas av denna förordning.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter i vilka tekniska kvalitetssäkringskrav fastställs gällande innehållet i de kvalitetsrapporter som avses i punkt 3 i den här artikeln. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2.

Artikel 8

Spridning

Kommissionen (Eurostat) ska sprida statistiken om naturgas- och elpriser senast fem månader efter slutet av varje referensperiod.

Artikel 9

Undantag

1. Undantag kan beviljas av kommissionen genom genomförandeakter vad gäller specifika skyldigheter som uppstår genom tillämpningen av denna förordning för en medlemsstats nationella statistiksystem och som kräver stora anpassningar eller troligen leder till avsevärda ytterligare belastningar för uppgiftslämnarna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska den berörda medlemsstaten lägga fram en väl motiverad ansökan till kommissionen senast den 8 augusti 2017.

3. Undantagen som beviljats enligt punkt 1 ska gälla för kortast möjliga tidsperiod och under inga omständigheter längre än tre år.

4. En medlemsstat som beviljats undantag enligt punkt 1 ska tillämpa relevanta bestämmelser i direktiv 2008/92/EG under undantagets giltighetstid.

Artikel 10

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för det europeiska statistiksystemet, som inrättats genom förordning (EG) nr 223/2009. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 11

Upphävande av direktiv 2008/92/EG

1. Direktiv 2008/92/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 mars 2017.

2. Utan hinder av punkt 1 i denna artikel ska direktiv 2008/92/EG fortsätta att gälla enligt de villkor som anges i artikel 9 i denna förordning.

3. Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 12

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 26 oktober 2016.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	I. LESAY
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

NATURGASPRISER

I denna bilaga fastställs metoderna för insamling och sammanställning av statistiska uppgifter om naturgaspriser för hushållskunder och icke-hushållskunder.

1. Priser

Priserna ska vara de som hushållskunder och icke-hushållskunder som köper naturgas som distribueras genom nätet för egen användning betalar.

2. Naturgas

Naturgas ska inbegripa naturgas och andra gasformiga bränslen som blandats med naturgas i överförings- och distributionsnätet, till exempel biogas. Andra gasformiga bränslen som distribueras via speciella nät utan att ha blandats med naturgas (till exempel stadsgas, koksugnsgas, masugnsgas och biogas) ska undantas.

3. Enheter för rapportering

Uppgifterna ska innefatta alla hushållskunder och icke-hushållskunder som köper naturgas, men ska utesluta kunder som använder naturgas endast för

— elproduktion i kraftverk eller kraftvärmeverk, eller

— andra syften än energi (till exempel användning i kemisk industri).

4. Måttenheter

Priserna ska vara nationella genomsnittspriser för hushållskunder och icke-hushållskunder.

Priserna ska uttryckas i nationell valuta per gigajoule (GJ). Den använda energienheten ska mätas på grundval av kalorimetriskt värmevärde.

Priserna ska viktas efter naturgasleverantörernas marknadsandelar i respektive förbrukningsintervall. Om det inte är möjligt att beräkna viktade genomsnittspriser kan aritmetiska genomsnittspriser rapporteras. I båda fallen ska uppgifterna omfatta en representativ andel av den nationella marknaden.

5. Förbrukningsintervaller

Priserna ska baseras på ett system med standardiserade årliga förbrukningsintervaller för naturgas.

a) För hushållskunder ska följande förbrukningsintervaller tillämpas:

Förbrukningsintervall	Årlig förbrukning av naturgas (GJ)	
	Minimum	Maximum
Intervall D1		< 20
Intervall D2	≥ 20	< 200
Intervall D3	≥ 200	

b) För icke-hushållskunder ska följande förbrukningsintervaller tillämpas:

Förbrukningsintervall	Årlig förbrukning av naturgas (GJ)	
	Minimum	Maximum
Intervall I1		< 1 000
Intervall I2	≥ 1 000	< 10 000
Intervall I3	≥ 10 000	< 100 000
Intervall I4	≥ 100 000	< 1 000 000
Intervall I5	≥ 1 000 000	< 4 000 000
Intervall I6	≥ 4 000 000	

6. Detaljeringsgrad

Priserna ska inbegripa alla avgifter som ska betalas: nätavgifter plus förbrukad energi minus eventuella rabatter eller premier, plus andra avgifter (t.ex. mätarhyra, fasta avgifter). Anslutningsavgifter ska uteslutas.

Detaljerade uppgifter ska inrapporteras enligt beskrivningen nedan.

a) Detaljeringsgrad för komponenter och delkomponenter

Priserna ska delas upp i tre huvudkomponenter och i olika delkomponenter.

Slutförbrukarpriset för naturgas per förbrukningsintervall är summan av tre huvudkomponenter: energi- och leveranskomponenten, nätkomponenten (överföring och distribution) och den komponent som innefattar skatter, avgifter och övriga pålagor.

Komponent och Delkomponent	Beskrivning
Energi och leverans	Denna komponent ska innefatta det råvarupris leverantören betalar för naturgas eller priset för naturgas vid punkten för införsel till överföringssystemet, i förekommande fall inbegripet följande kostnader för slutförbrukarna: lagringskostnader plus kostnader för försäljningen av naturgas till slutförbrukare.
Nät	Nätpriset ska innefatta följande kostnader för slutförbrukarna: överförings- och distributionsavgifter, överförings- och distributionsförluster, nätkostnader, service efter försäljningen, kostnader för systemservice samt mätarhyra och mätkostnader.
Delkomponent	Nätkomponenten ska delas upp i kostnader för överföring och för distributionsnät för slutförbrukarna, enligt följande:
	1. Genomsnittlig relativ andel av överföringskostnaderna för hushållskunder och genomsnittlig relativ andel av överföringskostnaderna för icke-hushållskunder (i procent av de sammanlagda nätkostnaderna).
	2. Genomsnittlig relativ andel av distributionskostnaderna för hushållskunder och genomsnittlig relativ andel av distributionskostnaderna för icke-hushållskunder (i procent av de sammanlagda nätkostnaderna).

Komponent och Delkomponent	Beskrivning
Skatter, avgifter och övriga pålagor	Denna komponent är summan av alla de delkomponenter (skatter, avgifter och övriga pålagor) som anges nedan.
Delkomponent	Nedanstående delkomponenter ska inrapporteras som enskilda poster för varje förbrukningsintervall i punkt 5.
	1. Mervärdesskatt enligt definitionen i rådets direktiv 2006/112/EG ([1]).
	2. Skatter, avgifter och övriga pålagor kopplade till främjande av förnybara energikällor, energieffektivisering och kraftvärmeproduktion.
	3. Skatter, avgifter eller övriga pålagor kopplade till beredskapslager, kapacitetsbetalningar och försörjningstrygghet för energi, skatter på naturgasdistribution, icke-återvinningsbara kostnader och avgifter för finansiering av energitillsynsmyndigheter eller marknads- och systemoperatörer.
	4. Skatter, avgifter eller övriga pålagor kopplade till luftkvalitet och andra miljösyften, skatter på koldioxidutsläpp eller andra växthusgaser.
	5. Alla övriga skatter, avgifter eller övriga pålagor som inte ingår i de fyra ovanstående kategorierna: stöd till fjärrvärme, lokala eller regionala skatter, ö-kompensation, koncessionsavgifter kopplade till licenser och avgifter som betalas för att mark och offentlig eller privat egendom ska kunna upplåtas för nät eller andra anläggningar.

([1]) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

b) Detaljeringsgrad baserad på beskattning

Priserna ska delas upp i följande tre nivåer:

Nivå	Beskrivning
Priser exklusive alla skatter, avgifter och övriga pålagor	Denna prisnivå ska endast innefatta energi- och leveranskomponenten samt nätkomponenten.
Priser exklusive mervärdesskatt och andra avdragsgilla skatter	Denna prisnivå ska innefatta energi- och leveranskomponenten, nätkomponenten samt skatter, avgifter och övriga pålagor som inte anses vara avdragsgilla för icke-hushållskunder. För hushållskunder ska denna prisnivå innefatta energi- och nätkomponenter samt skatter, avgifter och övriga pålagor med undantag för mervärdesskatt.
Priser inklusive alla skatter	Denna prisnivå ska innefatta energi- och leveranskomponenten, nätkomponenten samt alla avdragsgilla och icke avdragsgilla skatter, avgifter och övriga pålagor, inklusive mervärdesskatt.

7. Förbrukningsvolymer

Medlemsstaterna ska rapportera in information om den relativa andelen naturgas i varje förbrukningsintervall av den sammanlagda volym som priserna avser.

Den årliga förbrukningsvolymen för varje förbrukningsintervall ska rapporteras in en gång om året tillsammans med prisuppgifterna för det andra halvåret.

Uppgifterna får inte vara äldre än två år.

BILAGA II

ELPRISER

I denna bilaga fastställs metoderna för insamling och sammanställning av statistiska uppgifter om elpriser för hushållskunder och icke-hushållskunder.

1. Priser

Priserna ska vara de som hushållskunder och slutliga icke-hushållskunder som köper el för egen användning betalar.

2. Enheter för rapportering

Uppgifterna ska innefatta alla hushållskunder och icke-hushållskunder som köper el, men el som produceras och därefter förbrukas av egenproducenter ska undantas från rapporteringskravet.

3. Måttenhet

Priserna ska vara nationella genomsnittspriser för hushållskunder och icke-hushållskunder.

Priserna ska uttryckas i nationell valuta per kilowattimme (kWh).

Priserna ska viktas efter elleverantörernas marknadsandelar i respektive förbrukningsintervall. Om det inte är möjligt att beräkna viktade genomsnittspriser kan aritmetiska genomsnittspriser lämnas in. I båda fallen ska uppgifterna omfatta en representativ andel av den nationella marknaden.

4. Förbrukningsintervaller

Priserna ska baseras på ett system med standardiserade årliga förbrukningsintervaller för el.

a) För hushållskunder ska följande förbrukningsintervaller tillämpas:

Förbrukningsintervall	Årlig elförbrukning (kWh)	
	Minimum	Maximum
Intervall DA		< 1 000
Intervall DB	≥ 1 000	< 2 500
Intervall DC	≥ 2 500	< 5 000
Intervall DD	≥ 5 000	< 15 000
Intervall DE	≥ 15 000	

b) För icke-hushållskunder ska följande förbrukningsintervaller tillämpas:

Förbrukningsintervall	Årlig elförbrukning (MWh)	
	Minimum	Maximum
Intervall IA		< 20
Intervall IB	≥ 20	< 500

Förbrukningsintervall	Årlig elförbrukning (MWh)	
	Minimum	Maximum
Intervall IC	≥ 500	< 2 000
Intervall ID	≥ 2 000	< 20 000
Intervall IE	≥ 20 000	< 70 000
Intervall IF	≥ 70 000	< 150 000
Intervall IG	≥ 150 000	

5. Detaljeringsgrad

Priserna ska inbegripa alla avgifter som ska betalas: nätavgifter plus förbrukad energi minus eventuella rabatter eller premier, plus andra avgifter (t.ex. mätarhyra, fasta avgifter). Anslutningsavgifter ska uteslutas.

Detaljerade uppgifter ska inrapporteras enligt beskrivningen nedan.

a) Detaljeringsgrad för komponenter och delkomponenter

Priserna ska delas upp i tre huvudkomponenter och i olika delkomponenter.

Slutförbrukarpriset för el per förbrukningsintervall är summan av tre huvudkomponenter: energi- och leveranskomponenten, nätkomponenten (överföring och distribution) och den komponent som innefattar skatter, avgifter och övriga pålagor.

Komponent och Delkomponent	Beskrivning
Energi och leverans	Denna komponent ska innefatta följande kostnader för slutförbrukarna: produktion, lagring, balansering av energi, kostnader vid energileveranser, kundservice, eftermarknadshantering och andra leveranskostnader.
Nät	Nätpriset ska innefatta följande kostnader för slutförbrukarna: överförings- och distributionsavgifter, överförings- och distributionsförluster, nätkostnader, service efter försäljningen, kostnader för systemservice samt mätarhyra och mätkostnader.
Delkomponent	Nätkomponenten ska delas upp i kostnader för överföring och för distributionsnät för slutförbrukarna, enligt följande:
	1. Genomsnittlig relativ andel av överföringskostnaderna för hushållskunder och genomsnittlig relativ andel av överföringskostnaderna för icke-hushållskunder (i procent av de sammanlagda nätkostnaderna).
	2. Genomsnittlig relativ andel av distributionskostnaderna för hushållskunder och genomsnittlig relativ andel av distributionskostnaderna för icke-hushållskunder (i procent av de sammanlagda nätkostnaderna).
Skatter, avgifter och övriga pålagor	Denna komponent är summan av alla de delkomponenter (skatter, avgifter och övriga pålagor) som anges nedan.
Delkomponent	Nedanstående delkomponenter ska rapporteras in som enskilda poster för varje förbrukningsintervall i punkt 4.

Komponent och Delkomponent	Beskrivning
	1. Mervärdesskatt enligt definitionen i direktiv 2006/112/EG.
	2. Skatter, avgifter eller övriga pålagor kopplade till främjande av förnybara energikällor, energieffektiviseringen och kraftvärmeproduktion.
	3. Skatter, avgifter eller övriga pålagor kopplade till kapacitetsbetalningar, försörjningstrygghet för energi och tillräcklig försörjning, skatter på omstruktureringar i kolindustrin samt skatter på eldistribution. Icke-återvinningsbara kostnader och avgifter för finansiering av energitillsynsmyndigheter eller marknads- och systemoperatörer.
	4. Skatter, avgifter eller övriga pålagor kopplade till luftkvalitet och andra miljösyften, skatter på koldioxidutsläpp eller andra växthusgaser.
	5. Skatter, avgifter eller övriga pålagor på kärnkraftsområdet, inbegripet kärnkraftsavveckling, besiktningar och avgifter för kärnkraftsinstallationer.
	6. Alla övriga skatter, avgifter eller övriga pålagor som inte ingår i de fem ovanstående kategorierna: stöd till fjärrvärme, lokala eller regionala skatter, ö-kompensation, koncessionsavgifter kopplade till licenser och avgifter som betalas för att mark och offentlig eller privat egendom ska kunna upplåtas för nät eller andra anläggningar.

b) Detaljeringsgrad baserad på beskattning

Priserna ska delas upp i följande tre nivåer:

Nivå	Beskrivning
Priser exklusive alla skatter, avgifter och övriga pålagor	Denna prisnivå ska endast innefatta energi- och leveranskomponenten samt nätkomponenten.
Priser exklusive mervärdesskatt och andra avdragsgilla skatter	Denna prisnivå ska innefatta energi- och leveranskomponenten, nätkomponenten samt skatter, avgifter och övriga pålagor som inte anses vara avdragsgilla för icke-hushållskunder. För hushållskunder ska denna prisnivå innefatta energi- och nätkomponenter samt skatter, avgifter och övriga pålagor med undantag för mervärdesskatt.
Priser inklusive alla skatter	Denna prisnivå ska innefatta energi- och leveranskomponenten, nätkomponenten samt alla avdragsgilla och icke avdragsgilla skatter, avgifter och övriga pålagor, inklusive mervärdesskatt.

6. Förbrukningsvolymer

Medlemsstaterna ska rapportera in information om den relativa andelen el i varje förbrukningsintervall av den sammanlagda volym som priserna avser.

Den årliga förbrukningsvolymen för varje förbrukningsintervall ska rapporteras in en gång om året tillsammans med prisuppgifterna för det andra halvåret.

Uppgifterna får inte vara äldre än två år.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1953

av den 26 oktober 2016

om inrättandet av en europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och om upphävande av rådets rekommendation av den 30 november 1994

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 79.2 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Återvändande av tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa, vistelse eller bosättning i medlemsstaterna, med full respekt för deras grundläggande rättigheter, särskilt principen om *non-refoulement*, och i överensstämmelse med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG ([2]), är en viktig del av de omfattande insatserna för att säkerställa att migrationspolitiken i unionen är trovärdig, välfungerande och ändamålsenlig och för att minska och motverka irreguljär migration.

(2) Medlemsstaternas nationella myndigheter upplever svårigheter när det är fråga om återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och som saknar giltiga resehandlingar.

(3) Att förbättra återvändande- och återtagandesamarbetet med de viktigaste ursprungs- och transitländerna för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna är viktigt för att öka antalet återvändande, som ligger på en otillfredsställande nivå. I detta avseende är en förbättrad europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna av relevans.

(4) Den nuvarande enhetligt utformade resehandlingen för återvändande av tredjelandsmedborgare, som inrättades genom rådets rekommendation av den 30 november 1994 ([3]), är inte allmänt accepterad av myndigheter i tredjeländer, bland annat på grund av de otillräckliga säkerhetskraven på resehandlingen.

(5) Det är därför nödvändigt att verka för att tredjeländer ska godta en förbättrad och enhetlig europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna som referenshandling för återvändande.

(6) En säkrare och mer enhetlig europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (europeisk resehandling för återvändande) bör inrättas för att underlätta återvändande och återtagande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt på medlemsstaternas territorium. De förbättrade säkerhetsdetaljerna och tekniska specifikationerna för den europeiska resehandlingen för återvändande bör göra det lättare för tredjeländer att erkänna handlingen. Handlingen bör därför underlätta genomförandet av återvändanden inom ramen för återtagandeavtal eller andra överenskommelser som unionen eller medlemsstaterna ingått med tredjeländer och inom ramen för återvändanderelaterat samarbete med tredjeländer som inte omfattas av formella avtal.

(7) Återtagande av egna medborgare är en skyldighet enligt internationell sedvanerätt som alla stater är skyldiga att fullgöra. Identifiering av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och utfärdande av handlingar,

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 september 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 13 oktober 2016.

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

([3]) Rådets rekommendation av den 30 november 1994 om antagande av ett enhetligt utformat resedokument för avlägsnande av medborgare i tredje land (EGT C 274, 19.9.1996, s. 18).

inbegripet den europeiska resehandlingen för återvändande, bör, när så är lämpligt, vara föremål för samarbete med diplomatiska representationer och förhandlingar med tredjeländer som ingår återtagandeavtal, antingen med unionen eller med medlemsstaterna.

(8) Återtagandeavtal som unionen ingår med tredjeländer bör sträva efter erkännande av den europeiska resehandlingen för återvändande. Medlemsstaterna bör sträva efter erkännande av den europeiska resehandlingen för återvändande i bilaterala avtal och andra överenskommelser samt i samband med återvändanderelaterat samarbete med tredjeländer som inte omfattas av formella avtal. Medlemsstaterna bör anstränga sig för att säkerställa att den europeiska resehandlingen för återvändande verkligen används.

(9) Den europeiska resehandlingen för återvändande bör bidra till minskad administrativ börda och mindre byråkrati för medlemsstaternas och tredjeländers förvaltningar, inklusive konsulära tjänster, samt till att förkorta de administrativa förfaranden som krävs för att säkerställa att tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna återvänder och återtas.

(10) Denna förordning bör endast harmonisera format, säkerhetsdetaljer och tekniska specifikationer för den europeiska resehandlingen för återvändande och inte harmonisera reglerna om dess utfärdande.

(11) Innehållet i och tekniska specifikationer för den europeiska resehandlingen för återvändande bör harmoniseras för att säkerställa högt ställda tekniska krav och höga säkerhetskrav, särskilt i fråga om skydd mot hel- och delförfalskningar. Den europeiska resehandlingen för återvändande bör ha igenkännliga harmoniserade säkerhetsdetaljer. De säkerhetsdetaljer och tekniska specifikationer som fastställs i rådets förordning (EG) nr 333/2002 ([1]) bör därför tillämpas på den europeiska resehandlingen för återvändande.

(12) I syfte att ändra vissa icke väsentliga delar av mallen för den europeiska resehandlingen för återvändande bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([2]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

(13) I fråga om behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning bör de behöriga myndigheterna utföra sina uppgifter till följd av denna förordning i enlighet med nationella lagar och andra författningar som införlivar Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ([3]).

(14) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning utgör, i den mån den är tillämplig på tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 ([4]), en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

(15) Denna förordning utgör, i den mån den är tillämplig på tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399, en utveckling av de bestämmelser i

([1]) Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4).

([2]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna) (EUT L 77, 23.3.2016, s. 1).

Schengenregelverket i vilka Förenade kungariket inte deltar i enlighet med rådets beslut 2000/365/EG ([1]). Förenade kungariket deltar därför inte i antagandet av den här förordningen, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket. Dessutom följer det av artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, att Förenade kungariket inte deltar i antagandet av den här förordningen, som inte är bindande för eller tillämplig på Förenade kungariket.

(16) Denna förordning utgör, i den mån den är tillämplig på tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG ([2]). Irland deltar därför inte i antagandet av den här förordningen, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland. Dessutom följer det av artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, att Irland inte deltar i antagandet av den här förordningen, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

(17) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i den mån den är tillämplig på tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([3]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 i rådets beslut 1999/437/EG ([4]).

(18) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i den mån den är tillämplig på tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([5]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG ([6]).

(19) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i den mån den är tillämplig på tredjelandsmedborgare som inte uppfyller eller som inte längre uppfyller villkoren för inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ([7]), en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU ([8]).

(20) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av den föreslagna åtgärdens verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i

([1]) Rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 131, 1.6.2000, s. 43).
([2]) Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).
([3]) EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.
([4]) Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).
([5]) EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.
([6]) Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).
([7]) EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.
([8]) Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i EU-fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(21) I syfte att fastställa enhetliga villkor och säkerställa tydliga principer, är det lämpligt att denna akt antas i form av en förordning.

(22) Medlemsstaterna bör iaktta sina respektive förpliktelser enligt internationell rätt och unionsrätt, särskilt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet skyddet vid avlägsnande, utvisning och utlämning som föreskrivs i artikel 19 i stadgan och den skyldighet som avses i artikel 24.2 i stadgan.

(23) Rådets rekommendation av den 30 november 1994 bör därför upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning inrättas en enhetlig europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (europeisk resehandling för återvändande), särskilt dess format, säkerhetsdetaljer och tekniska specifikationer.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

1. *tredjelandsmedborgare*: tredjelandsmedborgare enligt definitionen i artikel 3.1 i direktiv 2008/115/EG,

2. *återvändande*: återvändande enligt definitionen i artikel 3.3 i direktiv 2008/115/EG,

3. *beslut om återvändande*: beslut om återvändande enligt definitionen i artikel 3.4 i direktiv 2008/115/EG

Artikel 3

Europeisk resehandling för återvändande

1. Formatet för den europeiska resehandlingen för återvändande ska överensstämma med den mall som fastställs i bilagan. Den europeiska resehandlingen för återvändande ska innehålla följande information:

a) För- och efternamn, födelsedatum, kön, medborgarskap, särskilda kännetecken och, om uppgifterna är kända, tredjelandsmedborgarens adress i det mottagande tredjelandet.

b) Ett fotografi av tredjelandsmedborgaren.

c) Utfärdande myndighet, datum och plats för utfärdande samt giltighetstid.

d) Information om tredjelandsmedborgarens avresa och ankomst.

2. Den europeiska resehandlingen för återvändande ska utfärdas på ett eller flera av de officiella språken i den medlemsstat som utfärdar beslutet om återvändande och, om så är lämpligt, även tillhandahållas på engelska och franska.

3. Den europeiska resehandlingen för återvändande ska vara giltig för en enda resa under tiden fram till dess att den tredjelandsmedborgare som är föremål för ett beslut om återvändande som utfärdats av en medlemsstat ankommer till det mottagande tredjelandet.

4. I tillämpliga fall får ytterligare handlingar som krävs för tredjelandsmedborgares återvändande bifogas den europeiska resehandlingen för återvändande.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 6 med avseende på ändring av formatet för den europeiska resehandlingen för återvändande.

Artikel 4

Tekniska specifikationer

1. Säkerhetsdetaljer och tekniska specifikationer för den europeiska resehandlingen för återvändande ska vara de som fastställts i artikel 2 i förordning (EG) nr 333/2002.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen och övriga medlemsstater översända ett provexemplar av den europeiska resehandlingen för återvändande som upprättats i enlighet med denna förordning.

Artikel 5

Avgifter för utfärdande

Den europeiska resehandlingen för återvändande ska utfärdas utan kostnad för tredjelandsmedborgaren.

Artikel 6

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3.5 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 7 december 2016.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3.5 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 3.5 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 7

Upphävande

Rådets rekommendation av den 30 november 1994 ska upphöra att gälla.

Artikel 8

Översyn och rapport

Senast den 8 december 2018 ska kommissionen se över och rapportera om det faktiska genomförandet av denna förordning. Översynen av denna förordning ska införlivas i den bedömning som föreskrivs i artikel 19 i direktiv 2008/115/EG.

Artikel 9

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

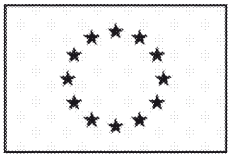
Den ska tillämpas från och med den 8 april 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 26 oktober 2016.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	I. LESAY
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA

Medlemsstatens namn

Europeisk resehandling för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna

Utfärdande myndighet:

Dokumentnr:

Giltig för en resa från:

till:

Samtliga förnamn:

Samtliga efternamn:

Födelsedatum:

Kön:

Samtliga medborgarskap:

Särskilda kännetecken:

Adress i det mottagande tredjelandet (om den är känd):

FOTO

Plats för utfärdande:

Datum för utfärdande:

STÄMPEL

Namnteckning:

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1954

av den 26 oktober 2016

om ändring av förordning (EG) nr 1365/2006 om statistik över godstransporter på inre vattenvägar vad gäller tilldelningen av delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter till kommissionen för antagande av vissa åtgärder

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 338.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([1]), och

av följande skäl:

(1) Till följd av att fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *fördraget*) har trätt i kraft måste kommissionens befogenheter anpassas till artiklarna 290 och 291 i fördraget.

(2) I samband med antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([2]) åtog sig kommissionen genom ett uttalande ([3]) att, i ljuset av kriterierna i fördraget, se över lagstiftningsakter som inte hade anpassats till det föreskrivande förfarandet med kontroll innan Lissabonfördraget trädde i kraft.

(3) I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1365/2006 ([4]) ges kommissionen befogenhet att genomföra vissa bestämmelser i den förordningen.

(4) För att anpassa förordning (EG) nr 1365/2006 till artiklarna 290 och 291 i fördraget bör genomförandebefogenheter som kommissionen har tilldelats genom den förordningen ersättas med befogenheter att anta delegerade akter och genomförandeakter.

(5) Vad gäller förordning (EG) nr 1365/2006 bör, i syfte att ta hänsyn till den ekonomiska och tekniska utvecklingen samt till ändringar i definitioner som antagits på internationell nivå, befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändring av den förordningen för att höja gränsen för när transporter på inre vattenvägar ska omfattas av statistiken till över 1 000 000 ton, för att anpassa definitioner eller fastställa nya samt för att anpassa bilagorna till förordning (EG) nr 1365/2006 för att återspegla ändringar i kod och nomenklatur på internationell nivå eller i relevanta unionslagstiftningsakter. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning ([5]). För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

([1]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 11 mars 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 18 juli 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT). Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 oktober 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

([3]) EUT L 55, 28.2.2011, s. 19.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1365/2006 av den 6 september 2006 om statistik över godstransporter på inre vattenvägar och om upphävande av rådets direktiv 80/1119/EEG (EUT L 264, 25.9.2006, s. 1).

([5]) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

(6) Kommissionen bör säkerställa att dessa delegerade akter inte innebär någon betydande extra börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna.

(7) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av förordning (EG) nr 1365/2006 bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter så att den kan anta föreskrifter om metoder för överföring av uppgifter, inbegripet standarder för utbyte av uppgifter, förfarandet för kommissionens (Eurostat) spridning av resultaten, samt om utformning och offentliggörande av metodkrav och kriterier utformade för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som tas fram. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

(8) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt, för att förverkliga det grundläggande målet att anpassa kommissionens befogenheter till artiklarna 290 och 291 i fördraget, att fastställa bestämmelser om en sådan anpassning inom området för transportstatistik. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.

(9) Det är nödvändigt att kommissionen anordnar pilotstudier om tillgången till statistik avseende passagerartransporter på inre vattenvägar, inklusive genom gränsöverskridande transporttjänster.

Unionen bör bidra till kostnaden för att utföra dessa pilotstudier. Detta bör ske i form av bidrag som beviljas till de nationella statistikbyråerna och andra nationella myndigheter som avses i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 ([1]), i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ([2]).

(10) För att rättssäkerheten inte ska äventyras, ska denna förordning inte påverka förfaranden för antagande av åtgärder som inletts men inte avslutats innan denna förordning träder i kraft.

(11) Förordning (EG) nr 1365/2006 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1365/2006 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 ska följande punkt läggas till:

”5. Kommissionen ges befogenhet att, i syfte att ta hänsyn till ekonomisk och teknisk utveckling, anta delegerade akter i enlighet med artikel 9 angående ändring av punkt 2 i den här artikeln för att höja gränsen i den punkten för när transporter på inre vattenvägar ska omfattas av statistiken. När kommissionen utövar den befogenheten ska den säkerställa att de delegerade akterna inte innebär någon betydande extra börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna. Dessutom ska kommissionen vederbörligen motivera de statistiska åtgärder som föreskrivs i dessa delegerade akter, när så är lämpligt med användning av en kostnadseffektivitetsanalys, med en bedömning av uppgiftslämnarbördan och produktionskostnaden i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 14.3 c i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 (*).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).”

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 223/2009 av den 11 mars 2009 om europeisk statistik och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1101/2008 om utlämnande av insynsskyddade statistiska uppgifter till Europeiska gemenskapernas statistikkontor, rådets förordning (EG) nr 322/97 om gemenskapsstatistik och rådets beslut 89/382/EEG, Euratom om inrättande av en kommitté för Europeiska gemenskapernas statistiska program (EUT L 87, 31.3.2009, s. 164).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

2. I artikel 3 ska följande punkt läggas till:

”Kommissionen ges befogenhet att, i syfte att ta hänsyn till relevanta definitioner som ändrats eller antagits på internationell nivå, anta delegerade akter i enlighet med artikel 9 angående ändring av den här artikeln för att anpassa definitionerna i den här artikeln eller fastställa nya definitioner.

När kommissionen utövar den befogenheten ska den säkerställa att de delegerade akterna inte innebär någon betydande extra börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna. Dessutom ska kommissionen vederbörligen motivera de statistiska åtgärder som föreskrivs i dessa delegerade akter, när så är lämpligt med användning av en kostnadseffektivitetsanalys, med en bedömning av uppgiftslämnarbördan och produktionskostnaden, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 14.3 c i förordning (EG) nr 223/2009.”

3. I artikel 4 ska följande punkt läggas till:

”4. Kommissionen ges befogenhet att, i syfte att återspegla ändringar i kod och nomenklatur på internationell nivå eller i relevanta unionslagstiftningsakter, anta delegerade akter i enlighet med artikel 9 om ändring av bilagorna. När kommissionen utövar den befogenheten ska den säkerställa att de delegerade akterna inte innebär någon betydande extra börda för medlemsstaterna eller uppgiftslämnarna. Dessutom ska kommissionen vederbörligen motivera de statistiska åtgärder som föreskrivs i dessa delegerade akter, när så är lämpligt med användning av en kostnadseffektivitetsanalys, med en bedömning av uppgiftslämnarbördan och produktionskostnaden, i enlighet med vad som föreskrivs i artikel 14.3 c i förordning (EG) nr 223/2009.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 4a

Pilotstudier

1. Senast den 8 december 2018 ska kommissionen, i samarbete med medlemsstaterna, utveckla en lämplig metod för att sammanställa statistik om passagerartransport på inre vattenvägar, inklusive genom gränsöverskridande transporttjänster.

2. Senast den 8 december 2019 ska kommissionen inleda frivilliga pilotstudier som ska utföras av de medlemsstater som tillhandahåller uppgifter inom ramen för denna förordning om tillgången till statistik avseende passagerartransporter på inre vattenvägar, inklusive genom gränsöverskridande transporttjänster. Syftet med dessa pilotstudier ska vara att bedöma genomförbarheten av dessa nya uppgiftsinsamlingar, kostnaderna för tillhörande uppgiftsinsamling och den statistiska kvalitet som förutsätts.

3. Senast den 8 december 2020 ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om resultaten av pilotstudierna. Beroende på rapportens resultat ska kommissionen, om så är lämpligt och inom en rimlig tidsperiod, lägga fram ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet om ändring av denna förordning avseende statistik om passagerartransporter på inre vattenvägar, inklusive genom gränsöverskridande transporttjänster.

4. Unionens allmänna budget ska, där så är lämpligt och med hänsyn till mervärdet för unionen, bidra till finansieringen av dessa pilotstudier.”

5. I artikel 5 ska punkt 2 ersättas med följande:

”2. Kommissionen ska anta genomförandeakter med föreskrifter om överföring av uppgifter till kommissionen (Eurostat), inbegripet standarder för utbyte av uppgifter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2.”

6. I artikel 6 ska följande stycke läggas till:

”Kommissionen ska anta genomförandeakter med föreskrifter om rutiner för spridning av resultaten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2.”

7. I artikel 7 ska punkt 1 ersättas med följande:

”1. Kommissionen ska anta genomförandeakter med föreskrifter om metodkrav och kriterier för att säkerställa kvaliteten på de uppgifter som tas fram. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2.”

8. I artikel 7 ska följande punkter läggas till:

”4. Vid tillämpningen av denna förordning ska de kvalitetskriterier som avses i artikel 12.1 i förordning (EG) nr 223/2009 tillämpas på de uppgifter som överförs.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer närmare bestämmelser, struktur, tidsintervall och element som rör jämförbarhet för kvalitetsrapporterna. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 10.2.”

9. Artikel 8 ska ersättas med följande:

”Artikel 8

Rapporter om genomförandet

Senast den 31 december 2020 och därefter vart femte år ska kommissionen, efter samråd med kommittén för det europeiska statistiksystemet, till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av denna förordning och om den framtida utvecklingen.

I den rapporten ska kommissionen beakta relevant information som medlemsstaterna lämnat om möjliga förbättringar och om användarnas behov. Rapporten ska särskilt innehålla

a) en bedömning av den nytta i förhållande till kostnaderna som unionen, medlemsstaterna samt uppgiftslämnare och användare av statistisk information har av den framtagna statistiken,

b) en bedömning av kvaliteten på de överförda uppgifterna och de använda metoderna för insamling av uppgifter.”

10. Artikel 9 ska ersättas med följande:

”Artikel 9

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 2.5, 3 och 4.4 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 7 december 2016. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 2.5, 3 och 4.4 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (*).

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 2.5, 3 eller 4.4 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort några invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

_____

(*) EUT L 123, 12.5.2016, s. 1."

11. Artikel 10 ska ersättas med följande:

"Artikel 10

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av kommittén för det europeiska statistiksystemet, som inrättats genom förordning (EG) nr 223/2009. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 (*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

_____

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13)."

12. Bilaga G ska utgå.

Artikel 2

Denna förordning ska inte påverka de förfaranden för antagande av åtgärder i enlighet med förordning (EG) nr 1365/2006 som har inletts men inte avslutats innan den här förordningen träder i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 26 oktober 2016.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
M. SCHULZ	I. LESAY
Ordförande	*Ordförande*

RÄTTELSER

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 536/2014 av den 16 april 2014 om kliniska prövningar av humanläkemedel och om upphävande av direktiv 2001/20/EG

(Europeiska unionens officiella tidning L 158 av den 27 maj 2014)

Sidan 28, artikel 23.5

I stället för:

”… är att den väsentliga ändringen inte är godtagbar ska denna slutsats betraktas som den berörda medlemsstatens slutsats.”

ska det stå:

”… är att den väsentliga ändringen inte är godtagbar ska denna slutsats betraktas som samtliga berörda medlemsstaters slutsats.”

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV